

INFORMACE

A
R
N
Í

22. 1. 2012

Ročník XIX., číslo 4

3. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

Zábřeh, Svěbohov, Jedlí, Maletín, Zvole, Klášterec

Štítý, Cotkytle, Horní Studénky

Postřelmov, Lesnice, Dlouhomilov

Tatenice, Hoštejn, Lubník

Mohelnice, Studená Loučka, Úsov

Červená Voda, Jakubovice, Písařov

Loštice, Moravičany

Baie de Henne, satelitní misijní farnost na Haiti

*Všemohoucí, věčný Bože, ved' nás, ať žijeme podle tvé vůle,
abychom zůstávali stále spojeni s tvým milovaným Synem
a přinášeli hojný užitek. Skrze tvého Syna Ježíše Krista,
neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého
žije a kraluje po všechny věky věků. Amen*

ŽALM 25 Ukaž mi své cesty, Hospodine!

1: Jon 3,1-5.10

2: 1 Kor 7,29-31

Ev: Mk 1,14-20

Ordinárium: Břízovo č. 503

příště Ebenovo č. 504

Když šel podél
Galilejského moře,
uviděl Šimona a jeho
bratra Ondřeje, jak loví v moři;
byli totiž rybáři.
Ježíš jim řekl:
„Pojďte za mnou a udělám
z vás rybáře lidí!“
Ihned nechali sítě
a následovali ho.

Mk 1,15

EUCHARISTICKÝ VÝSTAV A SVÁTOSTNÉ POŽEHNÁNÍ
JE VE 14.30 HOD. V DĚKANSKÉM KOSTELE V ZÁBŘEZE.

SVÁTKY A PAMÁTKY TÝDNE

Úterý 24. ledna – památka sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve

Středa 25. ledna – svátek Obrácení sv. Pavla, apoštola

Čtvrtek 26. ledna – památka sv. Timoteje a Tita, biskupů

Sobota 28. ledna – památka sv. Tomáše Akvinského, kněze a učitele církve

TRADICIONÁLY A DUCHOVNÍ PÍSNĚ. Koncert komorního hudebního tria reprodukcí nejznámějších tradicionálů a duchovních písní vycházejících z uplynulých dvou tisíciletí nabízí kino Retro tuto neděli 22. ledna od 16 hodin. Skladby jsou přepracovány do příjemné a netradiční podoby a doplněny o vstupy o tvůrcích a vzniku písní. Trio hraje ve složení: Simeon Hýbl – zpěv a klávesy, Zbyněk Krystek – akustická kytara, Oldřich Pícek – baskytara. *Red.*

ČESKÁ KŘESŤANSKÁ AKADEMIE Vás zve na přednášku Doc. PhDr. Oldřicha Kašpara, CSc. „Smrtí dílo nekončí. Jezuité z České provincie v Mexiku 17. a 18. století.“ – , která bude v úterý 24. ledna v 18.00 hod. v Katolickém domě.

Týden modliteb za jednotu křesťanů ukončíme v kostele sv. Bartoloměje ve středu 25. ledna o svátku Obrácení svatého Pavla v 17.30 hod. mší svatou, při které budeme prosit zvláště za naše vlastní obrácení se k Pánu..

P. František Eliáš

PŘEDNÁŠKA O HUMANITÁRNÍ

POMOCI V AFRICE.

Zábřežská kulturní zve na další akci letošního Welzlování. Ta se uskuteční v pátek 27. ledna v kině Retro, kde v 16 hodin začíná vernisáž výstavy fotografií s názvem Putování po Madagaskaru a Mali, po ní následuje od 17 hodin přednáška s projekcí Fair trade na Madagaskaru. Autorkou vystavovaných fotografií a přednášející je Jana Škubalová, která pochází ze Zábřehu a nyní pracuje ve středisku humanitární pomoci Diakonie Českobratrské církve evangelické v Praze. Vystudovala management rozvojové a humanitární pomoci na univerzitě v Bordeaux a několik let pracovala na množství projektů mezinárodní solidarity na Madagaskaru, v Mali a Maroku. Zabývá se také otázkami náboženského dialogu mezi křesťany a muslimy. *Red.*

FARNOST KLÁŠTEREC. V pondělí 23. ledna bude v Klášterci mimořádně slavena mše svatá v 17 hod. a potom následuje setkání členů pastorační rady na faře.

P. František Eliáš

FARNOST SVĚBOHOV. Senioři ve Svěbohově se sejdou v pondělí 23.1. 2012 již v 16 hod. v klubovně. Na programu je promítání primiční mše sv. P. Františka Dostála. Účastnit se mohou i ostatní zájemci o zhlédnutí.

Marie Šanovcová

PŘEHLED VÝSLEDKŮ TŘÍKRÁLOVÉHO KOLEDOVÁNÍ 2011

Benkov 1.260; Bezděkov 1.505; Bohdalov 2.750; Bohuslavice 11.940; Brničko 9.856; Břežná 4.458; Bukovice 7.252; Cotkytle 5.450; Crhov 5.003; Červená Voda 31.366; Červená Voda-Šanov 5.087; Dlouhá Ves + Křižanov 3.400; Dlouhomilov 9.786; Doubravice 3.914; Drozdov 8.120; Dubicko 28.184; Herbortice 1.790; Heroltice 3.506; Hněvkov 6.046; Horní Studénky 13.556; Hoštejn 11.449; Hrabišín 12.199; Hrabová 11.753; Hynčína 3.030; Chromeč 16.912; Jakubovice 2.081; Janoslavice 2.747; Janoušov 2.386; Janoušov u Cotkytle 1.997; Jedlí 24.030; Jestřebí 12.921; Kamenná 8.698; Klášterec 6.001; Klopina 9.298; Kolšov 14.089; Koruna 1.372; Kosov 7.410; Krasíkov 6.146; Krchleby 1.974; Křemačov 2.550; Květín 3.657; Lechovice 896; Lesnice 12.486; Leština 26.115; Libivá 6.085; Líšnice+Svinov 9.115; Loštice 67.054; Lubník 10.370; Lukavice 11.678; Lupěné 1.155; Maletín + Javoří 8.027; Mírov 7.933; Mitrovice 6.320; Mlýnský Dvůr 1.780; Mohelnice 91.399; Moravičany 40.510; Moravský Karlov 2.339; Nedvězí 1.790; Nemile 9.577; Obectov 2.360; Palonín 6.398; Pavlov 2.999; Písařov 15.479; Pivonín 4.433; Pobučí 1.854; Podolí 2.314; Police 3.420; Postřelmov 60.491; Postřelmůvek 7.009; Radnice 1.379; Rájec 16.637; Rohle 7.383; Rovensko 19.445; Řepová 2.934; Slavoňov 4.978; Stavenice 2.106; Strážná 4.160; Strupšín 2.057; Studená Loučka 6.607; Sudkov 12.889; Svěbohov 14.597; Štítý 28.271; Tatenice 20.295; Třeština 7.539; Újezd 4.830; Úsov 19.450; Vacetín 272; Václavov 4.121; Veleboř 4.480; Veselíčko 1.350; Vlachov 1.729; Vlčice 2.561; Vyšehorky 4.585; Vyšehorí 6.009; Zábřeh 182.359; Zavadilka 1.568; Zborov 4.249; Zvole 16.034; Žadlovice 6.241 Kč. CELKEM 1.159.430 Kč

Koledníci Tříkrálové sbírky skončili ve čtvrtek 13. ledna svoji pouť po obcích zábrěžského děkanátu. Sběrka probíhala letos již podvanácté a hledat příjemce tříkrálového požehnaní a štědré dárce vyrazilo letos celkem 315 skupinek. Královské skupinky koledovaly ve 102 obcích, městech a obecních částech a v jejich pokladničkách se shromáždilo ještě o 1.275 Kč více než v loňském roce.

Průměrný výtěžek na jednu koledující pokladničku činí 3.681 Kč. Nejčastějším platidlem byly i letos kovové dvacetikoruny, lidé jich koledníkům do kasiček věnovali celkem 6.505 kusů, druhé nejvíce darované byly padesátikoruny – celkem 5.237 kusů. Nejbohatší pokladnička (celkem obsahovala 18.089 Kč) byla tradičně, již potřetí za sebou ta, se kterou pod číslem 112 v Lošticích koledovala paní Ludmila Schwarzová. Z Loštic pochází i druhá nejplnější kasička, 13.376 Kč vykoledoval při své obchůzce pan Jan Malík.

Sčítací komisi, která pracovala za dohledu vedoucí finančního odboru MěÚ Zábřeh Ing. Barbory Balcárkové, příjemně překvapila důvěra dárců, která byla vyjádřena i vysokým počtem nominálně cenných bankovek – devíti dvoutisícikorunových a osmdesáti tisícikorunových. Z pokladniček bylo také vysypáno a na české koruny proměněno 33,16 €. Kromě záúčtovatelných platidel se při počítání výtěžků pokladniček v jejich obsahu našly: polské zloté, neplatné české haléře, slovenské koruny, penny, lipa, franky i dináry. Na webu www.acho.charita.cz je možné dohledat, jak jsme si vedli – ať již jako dárci nebo koledníci – v porovnání s ostatními částmi olomoucké arcidiecéze.

„Na závěr děkuji všem, kteří přiložili ruku k dílu a dokázali, že jim není lhostejný osud bližních v nouzi. Děkujeme, že jste se stali součástí jedné hluboké tradice a nechali v sobě doznít tajemství vánoc. A do roku, který teprve nedávno započal, Vám přejeme a vyprošujeme C+M+B.“

(ředitel Jiří Karger)

UČÍCÍ SE CÍRKEV- NAŠI KŘESŤANŠTÍ BRATŘI (KKC 817-822)

Je zvykem, ba pravidlem při hledání řešení, hledat osobu znalou problému, která by nám jej pomohla řešit.

Takovým případem může být dnešní otázka ekumenismu, snahy po jednotě křesťanů. Zde by nám mohl pomoci svou osobní zkušeností anglický duchovní, velká osobnost anglikánské církve Dr. John Henry Newman. Při tolikeré diskusi o ekumenismu se ani u nás katolíků a ani u nekatolíků neobjevuje vzpomínka na osobnost kardinála Newmana, i když právě on

nám může ukázat směr, kterým se ubírat ke správnému a plnému sjednocení křesťanů v jedné víře a v jedné církvi Kristově. Newman byl od mládí upřímným členem anglikánské církve a toužil být jejím duchovním. Ve své dospělosti na význačných místech své církve usiloval o její reformu. Byl představitelem reformního tzv. Oxfordského hnutí v anglikánské církvi. Jeho snahy bývají označovány též jako anglokatolicismus. Newman se proslavil svými hlubokými studiemi dějin křesťanství a katolicity církve. Ve svých 90 traktátech obhajoval katolicitu anglikánské církve. V slavném traktátu č. 90 kritizuje 39 článků anglikánské víry.

Newmann usiloval o znovu přiblížení se apoštolskému vyznání víry a tradici prvotní církve - tedy o návrat ke kořenům. Tím se u něj nastolovala otázka, která církev je tou pravou církvi Kristovou. Studoval, zvažoval a modlil se o poznání a stále více se přikláněl k názoru, že církev anglikánská to nebude, protože nenavazuje na apoštoly, neboť ji založil roku 1534 král Jindřich VII., který se odhlásil od církve římské a přenesl všecku moc církve na parlament.

Biskupové anglikánské církve nemají tedy apoštolskou posloupnost a jejich učení a praxe je v mnohém daleko od Kristovy nauky. Přitom uvažoval dál o tom, jak roztržité jsou protestantské církve - na luterány, kalvínce, metodisty, desítky dalších. Jen o katolické církvi je možné říci, že je jedna, svatá všeobecná a apoštolská, která nepřetržitě existuje od dob apoštolů, a to přes všechny omyly a bloudění jejich čelných představitelů.

Jeho přestup do katolické církve nebyl lehký. S bolestí sledoval, jak v jeho, anglikánské církvi začíná růst liberalismus. Ten se snažil Newman přemoci srovnáním s prvotní církvi a postupně poznával, že tato prvotní církev pokračuje ne v anglikánské církvi, ale v římskokatolické.

V tradičním anglikanismu byl kladen hlavní důraz na Písmo. Newman spolu s dalšími kladli naproti tomu velký význam na prvotní křesťanství a studium církevních Otců. Uvědomovali si dobře, že Písmo nelze oddělit od prvotní církve, že napřed byla tradice a pak Písmo. Evangelia jsou vlastně napsané katecheze, vyučování prvotní církve. Bez pozdějšího schválení autoritou církve bychom dnešní Písmo neměli.

A pak církev nestojí nad Božím slovem, ale pod ním, slouží mu, a musí se jím řídit. Když církev závazně Boží slovo vykládá, musí jí být dána opora, příslib, že ho vykládá správně. To vedlo k učení o neomylnosti. Svou těžkou cestu k pravdě popsal v knize „Apologie mého života“. Jaké prožíval těžké vnitřní boje, než se plně přesvědčil o pravdě katolické církve. Dne 10. 10. 1845 přestoupil z anglikánské církve do katolické. Nato odešel do Říma, kde byl v roce 1847 vysvěcen na kněze. Po své konverzi zažil Newman několik šťastných roků, pak ho ale někteří přední katolíci v čele s kardinálem Manningem, také konvertitou, začali obviňovat a nazývat ho „liberálním katolíkem“. Tuto nedůvěru a podezírání vyřešil papež Lev XIII.

v roce 1879, kdy jej povýšil, dokonce jako kněze, do hodnosti kardinála. Papež Benedikt XVI. jej v roce 2009 pozvedl do stavu blažených.

Jakým poučením by to pro nás a pro ekumenismus mohlo být? Čekali bychom, že v době zápalu pro ekumenismus budou mít jak katolíci, tak i protestanti velký zájem o tuto nevšední postavu, a že podle jeho příkladu budou hledat cestu k pravé církvi Kristově. Ale opak je pravdou. Jakoby o něm vůbec nevěděly. A tak se o jeho poznatky, vnitřní boje, pastorační, vědeckou, publicistickou, ano i vychovatelskou činnost vůbec nezajímají.

Toto mlčení o duchovním velikánu světa a církve pochopíme, když si uvědomíme, jaký duch vládne v dnešním ekumenismu ze strany nekatolíků a části katolíků. Jen láska, srdečnost, přátelství, obdiv. Jen to, co nás sjednocuje, ne, co nás rozděluje, respekt k tomu, co každá církev vlastní. Dokonce to jde tak daleko, že je snaha přestat užívat slovo „katolický“ a vždy a ve všem užívat jen výraz „křesťanský“. Každý ať si vybere cestu, kterým směrem chcete jít dál. Udělat rovnítko mezi protestantskou Večeří Páně a katolickou Eucharistií. Dokonce je snaha prohlásit M. Luthera za učitele církve. Není pravda, že všechno je jedno. Jednota žádá víc než to, že jsme všichni skrze křest na Krista napojení.

Pravá a plná jednota církve může být uskutečněna jen na základě uznání dvoutisíciletého dědictví Krista v katolické církvi. Bez toho nebude žádný ekumenismus možný. Toto si už uvědomily desítky anglikánských duchovních, včetně několika biskupů a celých jejich farností v Anglii, Americe i Austrálii a začlenili se do církve katolické. Pravda se nevytváří, ta se hledá a pak se podle ní má žít.

Jak dlouhá a těžká bude ještě cesta, než se naplní uznání této pravdy! A přece při dobré vůli obou stran, lásce ke Kristu a světu by mohlo dojít k pravému ekumenismu. Právě život a dílo J. H. Newmana by nám mohlo mnoho napovědět.

Duchu svatý, osvěcuji, napovědej, posiluj...! Marie, Snoubenko jeho, přispívej k tomu!

P. Antonín Pospíšil

ČERVENOVODSKO ČERVENOVODSKO

Sbírky z 15. ledna: Červená Voda 2456; Domov důchodců sv. Zdislavy 129; Písařov 477; Jakubovice 595; Dary: Červená Voda Haiti 1373; Červená Voda Farní informace 1173.

Všem dárcům Pán Bůh zaplať.

P. Radek Maláč

MOHELNICKO MOHELNICKO MOHELNICKO

Sbírky z neděle 15. ledna: Mohelnice 5.051; Úsov 4.208; Studená Loučka 202 Kč.

Všem dárcům Pán Bůh zaplať.

P. Petr Šimara

FARNOSTI SPRAVOVANÉ Z TATENICE

Sbírka z neděle 15. ledna: Lubník 610; Tatenice 1.020; Hoštejn 2.000; Kosov 610 Kč.

Všem dárcům Pán Bůh zaplať.

P. Jaroslav Příbyl

POZVÁNKA NA PLES. V pátek 10. února vás srdečně zveme do Tatenice na ples, který pořádá římskokatolická farnost a KDU-ČSL.

ŠTÍTECKO ŠTÍTECKO ŠTÍTECKO

Sbírka z neděle 15. ledna: Štítý 1.950; Cotkytle 740; Horní Studénky 950 Kč.

Všem dárcům Pán Bůh zaplať.

P. Stanislav Suchánek

KŘÍŽEM KRÁŽEM PO HAITI

Ráno jsme vstali a po snídani jsme sbalili věci. Kluci už na nás čekali a pomáhali nám s naloděním do džípu. Nebylo to jen tak. Vzhledem k tomu, že nás jelo sedm, musela se všechna zavazadla dát na korbou auta a řádně připravit. Jednak proto, aby nám od nich nějaký příležitostný pasažér nepomohl, za druhé proto, aby nám na kamenitých cestách nevyšskákaly samy. Kromě toho se to musí udělat tak, aby na korbě mohli cestovat ti, kteří se nevejdu do kabiny. Všechno jsme srovnali, popruhy provlékli skrz ucha kufří a tašek a pevně zajistili. Rozloučili jsme se se sestřičkami a vydali na cestu z Gonaives na sever, která už byla podstatně horší, než ta z hlavního města.

V první fázi jsem seděl na korbě se Samuelem a Tipolinem a v rámci možností jsme se snažili o konverzaci. Bylo to dost náročné, ale milé. Vyptával jsem se na všechno, co je nového v Baie de Henne, snažil jsem se rozpomenout na co nejvíce konkrétních lidí, vyptával jsem se na studium a plány do budoucnosti. Samuel ochotně odpovídal a naopak se zajímal o to, jak to vypadá u nás, jak u nás lidé žijí, co dělají, jak bydlí, kolik co stojí a podobně. Také chtěl vědět co nejvíce o mojí rodině, vyptával se na každého zvlášť a psal si poznámky do bločku. Rovněž se snažil psát si některá česká slova. To bylo docela legrační, protože já jsem mu je musel napsat česky, lámanou angličtinou vysvětlit co to je a on si k tomu dělal zápisky ve francouzštině nebo kreolštině (těžko říct, já to nerozeznám). K tomu jsme jeli po klikaté prašné cestě plné balvanů a děr. Osobně si myslím, že dodnes luští, co je vlastně v těch poznámkách napsáno. Zajímavá byla také komunikace mezi námi na korbě a zbytkem posádky v kabině, hlavně s mým translátorem (překladačem) a kolegyní v jedné osobě - Irenou. Některá slova jsem neznal, ale nutně jsem je potřeboval, abychom se v konverzaci se Samuelem posunuli dál. Tak jsem zabušil pěstí na střechu kabiny, stáhlo se okénko, vykoukla hlava s klobočkem a brýlemi, já jí sdělil svůj požadavek a ona mi poskytla požadovanou informaci. Potud to docela šlo, občas to ale zkomplikovala podotázkou: „A v jaké souvislosti pane řediteli?“ Následovalo delší vysvětlování, čemuže to vlastně chci porozumět nebo co vlastně chci sdělit. Střídavě jsme na ni bušili buď já, nebo Samuel. Myslím, že si s námi prožila další romantický kus cesty. Kromě toho jsem se snažil alespoň místy fotografovat a nerozbít přitom fotoaparát ani sebe. Přese všechno nepohodlí jsem ale musel konstatovat, že cesta je alespoň místy lepší a postupně se také mění tvář Haiti, pro nás někdy až paradoxně. To když vidíme, jak se nad hliněnými domky tyčí stožár vysílače signálu mobilního operátora a televize. Na některých místech také bylo vidět stožár veřejného osvětlení na solární dobíjení. Třeba jen jeden v celé vesnici, ale v noci je tu na „rynku“ světlo.

Asi po hodině a půl cesty jsem zjistil, že jsem opět zapomněl na jednu důležitou věc. Slunce je na Haiti téměř v nadhlavníku, já jsem seděl na korbě v kraťasech a ono zatím nemilosrdně připalovalo moje nenamazaná tvarohová kolena. Když jsem si to uvědomil, bylo už pozdě. Měl jsem je připravená jako z grilu a kluci se podívali nad tím, co to jejich slunko s námi bělochy dělá. Zajímalo mne, zda může slunko spálit i černocha a údajně to prý možné je. Osob-

ně jsem sice nic takového neviděl, ale i Irena mi tvrdila, že to jde, jen se prý musejí grilovat mnohem déle. Zbytek cesty už jsem potom raději seděl v autě, cákal si na kolena Panthenol a nechal si na ně foukat klimatizaci.

Po několika hodinách jsme se dokodrcali do Baie de Henne a já jsem prožíval zvláštní vzrušení, které zná každý, kdo se někdy vracel na nějaké vzdálené, ale známé místo. Hned za bránou na kraji vesnice nás čekalo překvapení. Škola St. Maria Goretti nás vítala v novém hávu. Je nově natřená v národních barvách, v takové skoro červené v kombinaci s modrou. Já osobně bych ji natřel celou na bílo, aby co nejmíc odrážela slunko. Bylo by to asi mnohem praktičtější, ale neodráželo by to haitský vkus a zvyklosti. Holt „proti gustu žádný deputát!“ Místní jsou ale na ni náležitě hrdí, jsou to společně s kostelem a farou nejvýstavnější budovy ve vesnici. Ihned se kolem nás začaly motat děti, hlavně ty menší, ale moc jich tam nebylo, protože byla sobota. Tedy i pro haitské děti den školního volna. Byly tam jen ty, které si na školním dvoře hrály nebo se u nové pumpy osvěžovaly čistou chladnou vodou. Prohlédli jsme si školu a vydali se k faře. Po cestě jsme se zastavili v domečku, ve kterém bydlí rodina Dieubona, který nám ji chtěl představit. Poté, co jsme se pozdravili a vyložili mu jeho věci, jsme zajeli k faře. Moc jsme se ale nemohli zdržovat, protože jsme chtěli zavčas dojet do Mole Saint Nicolas.

Václav Kepřt, pokračování příště

LOŠTICKO

LOŠTICKO

LOŠTICKO

BOŽENA NĚMCOVÁ a její „Babička“

21. ledna 2012 si připomeneme 150 let od úmrtí české spisovatelky Boženy Němcové (*4.2.1820 + 21.1.1862). Nejznámější titul „BABÍČKA“, novelu s podtitulem „Obrazy z venkovského života“, začala psát v době, kdy jí umíral syn Hynek. Dílo psala během svého pobytu v pražské Ječné ulici č.p. 516 koncem roku 1853. Babička je moudrá, laskavá a starostlivá žena, hluboce věřící, lidé si ji váží. Stará se o vnoučata a hospodářství a všem pomáhá. Režisér A. Moskalyk v roce 1971 svěřil její postavu ve stejnojmenném filmu zasloužilé umělkyni Jarmile Kurandové (1890-1978) a v roli Barunky poprvé zazářila Libuše Šafránková (*1937 v Brně).

Spisovatelka neměla lehký život. Přesto zanechala v literatuře našemu národu nesmazatelnou stopu. Několik jejích myšlenek: 1. „Ptáte se, jaký je universální lék na bolest? Čas.“ 2. „Nejlepší přítel je ten, co tě napomene, co ti řekne pravdu do očí. Toho si váž!“ 3. „Jen v šetrné ruce laskavého zahradníka kvete růže domáčího štěstí, v hrubých rukou, zvadne.“ 4. „Zdárná rodina je ten nejkrásnější dar Boží. Já bych ji přirovnala k naladěné lyře: každá struna jiný tón a přece čistý soulad.“ 5. „V životě jsem potkala mnoho bolestí, trpkých klamů. Navzdory tomu všemu jsem neztratila důvěru a lásku k lidem.“ 6. „Písmo seabemoudřejší nenahradí živé slovo.“ 7. „Žena musí být povýšena na stolec panovnický vedle muže. Ne, aby soudila, ne aby trestala, ale aby byla andělem mezi ním a světem.“ Paní spisovatelko, děkujeme!

Poznámka: Ve čtenářské anketě „Kniha mého srdce“, kterou v roce 2009 organizovala Česká televize, se Babička umístila s 29.935 hlasy na druhém místě za Saturninem Zdeňka Jiroutky a před Exupéryho Malým princem.

Připomínáme ctěným zájemcům, že jsou ještě volná místa na letošní Biblické putování Tureckem. Bližší informace na mobilu 723 723 728, P. Pavel, nebo na webových stránkách www.farnostlostice.cz.

P. Pavel Kavec, CM, kaplan loštický

Sbírký z neděle 15. ledna: Zábřeh 9.042; Jedlí 1.500; Svěbohov 1.500; Klášterec 1.180; Zvole 4.000 Kč; DARY: Zábřeh – na farnost 3.000 Kč; Jedlí ze dne 5.1.2012 – na opravy 5.000 Kč. Všem štědrým dárcům ať odplatí Pán.
P. František Eliáš

Velký dík všem, kdo přispíváte na vysílání našich křesťanských médií – RADIA PROGLAS a TV NOE. V průběhu roku 2011 jsem odeslala pro Radio Proglas Vaše příspěvky ve výši 42.000 Kč a pro TV Noe v částce 27.000 Kč.

Přeji Vám pozhnaný rok 2012 a těším se na další spolupráci.
Helena Fuchsová

POUŤ DO SVATÉ ZEMĚ. Římskokatolická farnost Zábřeh ve spolupráci s CA AWER TOUR s.r.o. v Zábřehu připravují v termínu od 12. - 19.3.2012 pouť do Svaté země, na kterou si Vás tímto dovolují pozvat. Novinkou jsou pro letošní rok odlety do Tel Avivu z letiště v Brně Tuřanech. **CA AWER TOUR zabezpečí poutníkům zdarma společnou dopravu ze Zábřehu-Valové na letiště do Brna.** Více informací a přihlášky na poutní zájezd získáte v kanceláři AWER TOUR s.r.o., Farní 1, Zábřeh, mob. 731 626 506.

Za AWER TOUR s.r.o. Lenka Hamplová, za farnost P. František Eliáš

SLUŽEBNÍK KRISTÝN s.r.o. Ve středu 25. ledna od 10 hod. budou na faře v Zábřeze pracovnice servisní společnosti Služebník Kristýn s.r.o., které zajišťují kontakt mezi T-Mobile a těmi, kteří jsou zapojeni do „církvní sítě“ T-Mobile. Zodpoví případné dotazy uživatelů sítě a zaregistrují další zájemce z řad z farníků. Podmínkou pro nové zájemce o zapojení do „církvní sítě“ T-Mobile je souhlas faráře či děkana.

P. František Eliáš

DUCHOVNÍ OBNOVA PRO MUŽE. Všichni muži děkanátu Zábřeh jsou zváni na postní duchovní obnovu s otcem Františkem Líznou, která proběhne o víkend po popeleční středě, od pátku 24. 2. do neděle 26. 2. v Senici na Hané. Doprava auty, přihlášky na mailu rodinazabreh@gmail.com, nebo na telefonu 737517341.

Za „Rodinu v akci“ a „Hnízdo“ Ondřej Sikora a Josef Kroul

Dne 20. ledna 2012 se dožívá 80 roků paní Jiřina Rýznarová z Nemile. Děkujeme za její dlouholetou starost nejen o duchovní společenství okolo kaple v Nemili ale i za další pomoc v zábřežské farnosti.

Přejeme jí do dalších roků Boží pozhnaní, ochranu Panny Marie a také zdraví a spokojenost v životě.

P. František Eliáš s farníky

V neděli 22. ledna 2012 se dožívá 85. roků paní Anna Franková z Postřelmova. Přejeme jí všechno nejlepší a do dalších roků hodně zdraví, spokojenosti, Božího pozhnaní a ochranu Panny Marie.

Členové živého růžence z Postřelmova